

กรรม คือ ตัวเบิกทางสู่โลกเบื้องหน้า องค์ูให้แน่ใจว่า ตัวที่ท่านได้คือใบเบิกทางสู่สวรรค์

ตีตั๋วใบ สวรรค์

ศักดิ์สิทธิ์ พิณัฐสัตย์

หนังสือคุณภาพในเครือเสียงเสียง เพียรเพื่อพุทธศาสน์

เผยวิธีพิสูจนนรก-สวรรค์ว่ามีจริงหรือไม่

สัมผัสความวิจิตรงดงามแห่งโลกสวรรค์ ๖ ชั้น

เรียนรู้บุญกรรม และวิธีสร้างบุญอย่างไรให้ได้ไปเกิดในสวรรค์ ๑๐๐%

กรรม คือ ก้าวเบิกทางสู่โลกเบื้องหน้า
จงดูให้แน่ใจว่าก้าวที่ท่านได้ ปลายทางคือสวรรค์

ตีตัวไป สวรรค์

โดย... ศักดิ์สิทธิ์ พันธุ์สัตย์

เรียบเรียง : ศักดิ์สิทธิ์ พันธุ์สัตย์

ออกแบบปก : อนุจิต คำทองเมือง

ภาพประกอบ : สมควร กองศิลา, ธนรัตน์ ไทยพานิช, จิรกาน ทองสิงห์

รูปเล่ม/จัดอาร์ต : วันดี ตามเที่ยงตรง พิสูจน์อักษร : อริญ มีพันธ์

ตำนาน

สวรรค์ คือภพภูมิที่เต็มไปด้วยความสุข บริบูรณ์ด้วยรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส อันประณีตสวยงาม ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ต้องทำงาน อยากได้สิ่งใดหรือปรารถนาจะไปในที่ใดก็สามารถเนรมิตได้ ตั้งใจหมาย มีกายทิพย์ ไม่ต้องอาบน้ำ ชับถ่าย ทรัพย์สินทุกอย่างล้วนเป็นทิพย์ ปราศจากการลักขโมย ไม่มีการโกหก หน้าไหว้หลังหลอก เพราะในโลกของเทวดานั้นเป็นโลกที่เปิดเผย สามารถรับรู้ความคิดของกันและกันได้ทั้งหมด สวรรค์จึงเป็นที่ปรารถนาของสรรพสัตว์ ผู้ใฝ่หาความสุขทางกามคุณอันเลิศ

แต่ถึงแม้ว่าจะมีผู้ปรารถนาไปเกิดในสวรรค์จำนวนมาก แต่ก็มีเพียงเล็กน้อย หรือบางส่วนเท่านั้น ที่สามารถเข้าถึงสวรรค์ได้ ตั้งปรารถนา เพราะส่วนใหญ่ผู้ที่อยากไปเกิดในสวรรค์ มีแต่ความอยาก คืออยากไปสวรรค์แต่ไม่รู้วิธีว่าจะไปสวรรค์อย่างไร บางคนถึงแม้จะรู้ว่าคนไปสวรรค์ได้ต้องทำความดี แต่ก็ไม่ใช่ใจที่จะทำ

ด้วยเหตุที่มีความอยากแต่ไม่รู้ถึงวิธี หรือรู้วิธีแต่ไม่ยอมที่จะทำนี้ ปัจจุบันจึงเต็มไปด้วยคนที่อยากไปสวรรค์ แต่ผู้ที่ได้ไปจริงๆ กลับมีน้อยแทบนับจำนวนได้ โดยมากมักจะลงสู่อบายภูมิ เพราะความอยากกับความประพฤตีสวนทางกัน คืออยากไปสวรรค์แต่ไหลไปประกอบกรรมชั่ว ทำชีวิตให้มัวหมองตกต่ำ ผลสุดท้ายจึงต้องลงนรกแทนที่จะได้ขึ้นสวรรค์

หรือบางท่านอยากไปสวรรค์ จึงหมั่นประกอบความดีเอาไว้มาก แต่กลับเป็นการทำความดีแบบหลงผิด คือทำบุญแบบหลง

สารบัญ

ภาค ๑ สวรรค์มีจริง (หรือ)

๕-๒๒

- พระพุทธเจ้าทรงยืนยันว่า นรก-สวรรค์มีจริง
- เชื่อไม่เชื่อ ต้องไม่ประมาท พลาดโอกาสทำดี
- สวรรค์ ๓ ระดับ ช่วยปรับความเชื่อสู่การทำดี

ภาค ๒ เปิดโลกสวรรค์ในปรโลก

๒๓-๔๗

- ศึกษาเรื่องสวรรค์ต้องดูที่ไปที่มาให้แนวก่อนเชื่อ
- โอบปาติกะ คือเรื่องยืนยันว่าเทวดามีจริง
- ประเภทและรูปแบบการเสวยสุขของเทวดา
ในสวรรค์แต่ละชั้น และผลกรรม

ภาค ๓ ทฤษฎีตัวไปสวรรค์

๔๘-๑๓๔

- จะไปสวรรค์ได้ต้องละอกุศลกรรมบถ ๑๐
และประกอบบุญกิริยาวัตถุ ๓
- ทาน ศีล ภาวนา ตัวเดินทางสู่สวรรค์
- อยากเกิดในสวรรค์ชั้นใด เลือกได้ มีวิธี

ภาค ๔ เกิดเป็นมนุษย์สุดวิเศษกว่าเทวดา

๑๔๐-๑๕๔

- การเกิดในสวรรค์ไม่ใช่เป้าหมายสูงสุดในพระพุทธศาสนา
- เป้าหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา คือนิพพาน
และมนุษย์มีโอกาสเข้าถึงนิพพานได้มากกว่าเทวดา

คำไหว้พระสวดมนต์

๑๕๕-๑๕๘

ภาค ๑

สวรรค์มีจริง

(หรือ)

อตุลา เต บุริส ซานาติ

สจจํ วา ยถิ วา มุสา

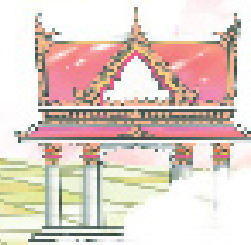
คู่ก่อนบุรุษ

จริงหรือเท็จ พิสูจน์ได้ด้วยตัวเราเอง

พุทธพจน์

พระไตรปิฎกภาค จัมบอชยามรัฐ

เล่มที่ ๒๕ รัช ๔๗๗

“เรารู้จัดเทวดาทั้งหลาย
ทางที่นำสัตว์ให้ถึงเทวโลก
ข้อปฏิบัติที่นำสัตว์ให้ถึงเทวโลก
และรู้จัดข้อปฏิบัติที่สัตว์ปฏิบัติแล้ว
เป็นเหตุให้หลังจากตายแล้ว
ย่อมไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์”

พุทธพจน์

มหาสีหนาทสูตร

พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

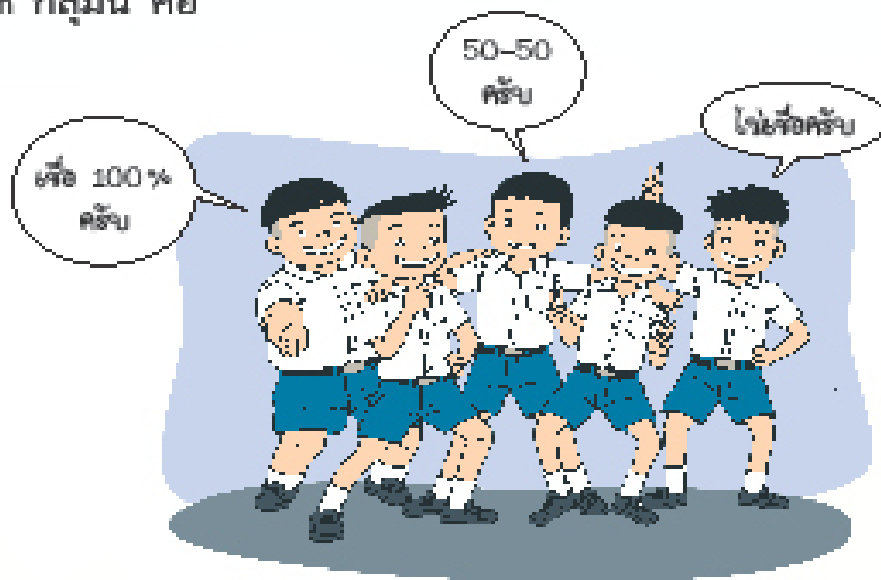
เล่มที่ ๑๒ ข้อที่ ๑๕๓ หน้า ๑๕๓ วรรคที่ ๔

๒

สิ่งไป สวรรค์

สวรรค์มีจริง แต่อยู่เหนือการพิสูจน์

สวรรค์มีจริงหรือไม่? กลายเป็นคำถามยอดฮิตที่ถูกยกขึ้น
ถามเป็นอันดับแรกเมื่อพูดถึงนรกสวรรค์ และคำตอบที่ได้มักจะถูกขัง
ไว้ใน ๓ กลุ่มนี้ คือ

๑. เชื่อ
๒. ไม่เชื่อ
๓. เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง

ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่าเรื่องนรกสวรรค์เป็นเรื่องที่ไม่สามารถ
พิสูจน์ได้ ทั้งในแง่ของฝ่ายที่เชื่อและไม่เชื่อ กล่าวคือ ผู้ที่เชื่อว่า
สวรรค์มีจริงก็ไม่สามารถพิสูจน์ให้ฝ่ายที่ไม่เชื่อเห็นว่าสวรรค์มีจริง
และฝ่ายที่ไม่เชื่อก็ไม่สามารถหาหลักฐานมายืนยันให้ฝ่ายที่เชื่อเห็น
ว่าสวรรค์ไม่มีจริง ดังนั้น **เรื่องนรกสวรรค์จึงกลายเป็นเรื่องของ
ความเชื่อที่อยู่เหนือการพิสูจน์**

นรกสวรรค์มีจริงหรือไม่ จึงกลายเป็นข้อถกเถียงที่ไม่อาจหาข้อสรุปได้ เพราะต่างฝ่ายก็จนด้วยปัญญาจะหาหลักฐานใดมาอ้างอิงให้ฝ่ายตรงข้ามเชื่อและยอมรับอย่างที่คุณเชื่อได้ ซึ่งในเรื่องนี้มีการถกเถียงกันมานับพันๆ ปีแล้ว ดังจะเห็นได้จากตำราทางพระพุทธศาสนา* ที่กล่าวถึงลัทธิความเชื่อของชนชาวอารยัน** ซึ่งถกเถียงกันเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน

พระพุทธศาสนายืนยันว่าสวรรค์มีจริง

แต่เมื่อว่าตามหลักพระพุทธศาสนา โดยอ้างอิงจากพระพุทธรูปที่ปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎกแล้ว เป็นที่ยืนยันแน่ชัดว่า **นรก-สวรรค์มีจริง** ดังข้อความที่ปรากฏในพระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๒๕ หน้า ๓๑ ว่า

“**คพฺพเมเก อุปฺปชฺชนติ นิริยํ ปาปกมฺมิโน**
สคฺคํ สุกฺคิโน ญนฺติ ปรินิพฺพนฺติ อนาสวา”

สัตว์บางพวกเกิดในครรภ์ สัตว์บางพวกที่ทำกรรมชั่วไว้ ย่อมไปเกิดในนรก สัตว์บางพวกที่ทำกรรมดีไว้ ย่อมไปสู่สวรรค์ ส่วนท่านที่หมดกิเลสแล้วทั้งหลาย ย่อมนิพพาน”

- * หนังสือ พุทธประวัติ นักธรรมชั้นตรี : เลียงเชียง
- ** ชนเผ่าที่เป็นต้นกำเนิดของกษัตริย์ศากยวงศ์ หรือวงศ์ของพระพุทธเจ้า

และในมหาสิหนาทสูตร พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหา-
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่มที่ ๑๒ ข้อที่ ๑๕๓ หน้า ๑๕๓ ว่า

“เรารู้ชัดเทวดาทิ้งหลาย
ทางที่นำสัตว์ให้ถึงเทวโลก
ข้อปฏิบัติที่นำสัตว์ให้ถึงเทวโลก
และรู้ชัดข้อปฏิบัติที่สัตว์ปฏิบัติแล้ว
เป็นเหตุให้หลังจากตายแล้ว
ย่อมไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์”

และยังมีพระพุทธพจน์ที่ตรัสถึงสวรรค์ เทพ เทวดา ในพระสูตร
อื่นๆ อีกมากมาย เช่น ในพาลบัณทิตสูตร พระไตรปิฎกบาลี ฉบับ
สยามรัฐ เล่มที่ ๓๔ หน้า ๓๑๑, ในเทวทูตสูตร พระไตรปิฎกเล่ม
เดียวกัน หน้า ๓๓๔, หรือพระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๖ ที่กล่าวถึงการที่
คนทำบุญแล้วไปเกิดเป็นเทวดาในสวรรค์ชั้นต่างๆ เอาไว้มากมาย ผู้ที่
สนใจหาอ่านได้ตามหนังสือเล่มดังกล่าว

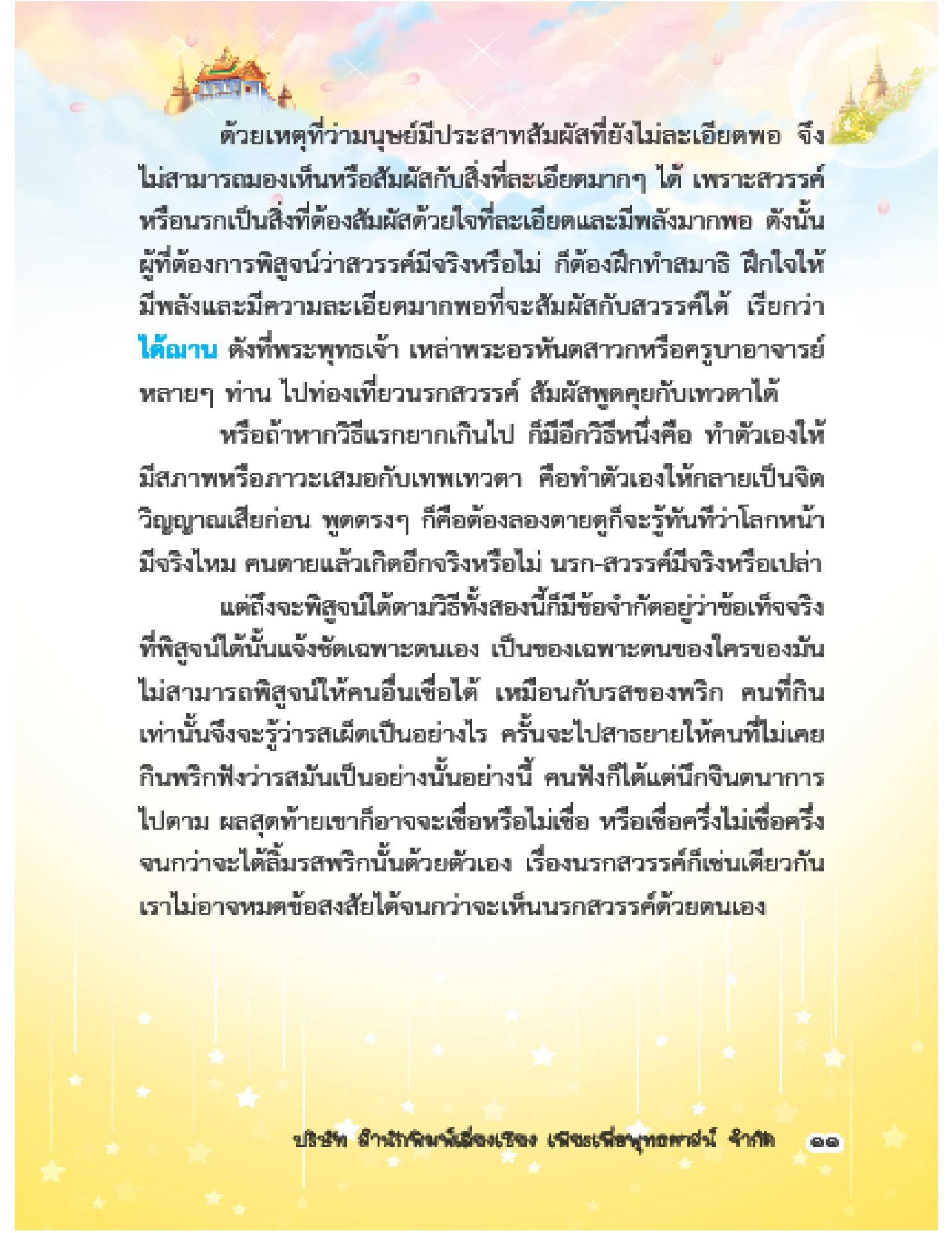
ต่อคำถามที่ว่า สวรรค์มีจริงหรือไม่? จึงสามารถตอบได้ว่า
สวรรค์มีจริง แต่ถ้าจะขอหลักฐานเพื่อพิสูจน์ให้คนที่ไม่เชื่อหันมาเชื่อ
นั้นต้องยอมรับว่าเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากมาก เพราะเป็นเรื่องปัจเจกตั้ง
รู้ได้เห็นได้เฉพาะบุคคลเท่านั้น

ทางพิสูจน์ว่าสวรรค์มีจริงหรือไม่

มีผู้กล่าวไว้ว่า การที่เราจะพิสูจน์อะไรสักอย่างหนึ่ง ต้องใช้อายตนะที่ตรงกับเรื่องนั้นๆ เป็นเครื่องพิสูจน์ อาทิเช่น ต้องการพิสูจน์ว่ารูปนั้นสวยหรือไม่ ต้องใช้ตา ดู ถ้าต้องการพิสูจน์ว่าเสียงนั้นเป็นเสียงอะไร ต้องใช้หู ฟัง ถ้าต้องการพิสูจน์ว่ากลิ่นนั้นเหม็นหรือหอม ก็ต้องใช้จมูกดม หรือถ้าต้องการพิสูจน์รสชาติของอาหารก็ต้องใช้ปากหรือลิ้นชิมดู ในทำนองเดียวกัน **การที่จะพิสูจน์ว่าสวรรค์มีจริงหรือไม่ ก็ต้องใช้อายตนะที่สามารถสัมผัสกับสวรรค์ได้ ซึ่งก็คือจิต**

กายเทพเป็นกายทิพย์
มีความละเอียดประณีตอย่างมาก
ไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเนื้อ
หรือสัมผัสด้วยอายตนะที่หยาบได้
เพราะประสาทสัมผัสของมนุษย์
ไม่มีความละเอียดพอ
แม้เทียบกับสัตว์บางชนิด เช่น สุนัข
ประสาทสัมผัสทางตา หู จมูกของสุนัข
ย่อมดีกว่ามนุษย์หลายเท่า

ด้วยเหตุที่ว่ามนุษย์มีประสาทสัมผัสที่ยังไม่ละเอียดพอ จึงไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสกับสิ่งที่ละเอียดมากๆ ได้ เพราะสวรรค์หรือนรกเป็นสิ่งที่ต้องสัมผัสด้วยใจที่ละเอียดและมีพลังมากพอ ดังนั้นผู้ที่ต้องการพิสูจน์ว่าสวรรค์มีจริงหรือไม่ ก็ต้องฝึกทำสมาธิ ฝึกใจให้มีพลังและมีความละเอียดมากพอที่จะสัมผัสกับสวรรค์ได้ เรียกว่า **ได้มาน** ดังที่พระพุทธเจ้า เหล่าพระอรหันตสาวกหรือครูบาอาจารย์หลายๆ ท่าน ไปท่องเทียวนรกสวรรค์ สัมผัสพูดคุยกับเทวดาได้

หรือถ้าหากวิธีแรกยากเกินไป ก็มีอีกวิธีหนึ่งคือ ทำตัวเองให้มีสภาพหรือภาวะเสมอกับเทพเทวดา คือทำตัวเองให้กลายเป็นจิตวิญญาณเสียก่อน พูดตรงๆ ก็คือต้องลองตายดูก็จะรู้ทันทีว่าโลกหน้ามีจริงไหม คนตายแล้วเกิดอีกจริงหรือไม่ นรก-สวรรค์มีจริงหรือเปล่า

แต่ถึงจะพิสูจน์ได้ตามวิธีทั้งสองนี้ก็มีข้อจำกัดอยู่ว่าข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้นั้นแจ้งชัดเฉพาะตนเอง เป็นของเฉพาะตนของใครของมัน ไม่สามารถพิสูจน์ให้คนอื่นเชื่อได้ เหมือนกับรสของพริก คนที่กินเท่านั้นจึงจะรู้ว่ารสเผ็ดเป็นอย่างไร ครั้นจะไปสาธยายให้คนที่ไม่เคยกินพริกฟังว่ารสมันเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ คนฟังก็ได้แต่นึกจินตนาการไปตาม ผลสุดท้ายเขาก็อาจจะเชื่อหรือไม่เชื่อ หรือเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง จนกว่าจะได้ลิ้มรสพริกนั้นด้วยตัวเอง เรื่องนรกสวรรค์ก็เช่นเดียวกัน เราไม่อาจหมดข้อสงสัยได้จนกว่าจะเห็นนรกสวรรค์ด้วยตนเอง

มัวแต่พิสูจน์ ทำให้ประมาท พลาดประโยชน์

บรม-สรวรรค์แม้จะมีหนทางพิสูจน์ได้ว่ามีจริงหรือไม่ แต่ก็ เป็นวิธีที่ยากและไม่แน่ว่าพิสูจน์ไปแล้วจะบังเกิดผล ที่ไม่บังเกิดผลไม่ใช่ ว่าวิธีที่พิสูจน์ไม่ถูกต้อง แต่อยู่ที่ผู้นั้นจะสามารถทำสำเร็จหรือไม่ต่างหาก ความจริงอีกประการหนึ่งคือ **ผู้ที่ต้องการพิสูจน์เรื่องบรมสรวรรค์ว่ามีจริงหรือไม่** มักจะตายก่อนจะรู้ความจริง และพลาดโอกาสในการทำความดีมาากต่อมากแล้ว ดังพระพุทธดำรัสที่ตรัสไว้ใน จูฬมาลุงกยสูตร* ว่า

“บุคคลหนึ่งถูกยิงด้วยลูกศรอาบยาพิษ ที่รุนแรง บรรดาญาติของเขารีบไปตามหมอ ที่ชำนาญการผ่าตัดมาเพื่อรักษาเขา แต่เขากลับกล่าวห้ามหมออย่างนี้ว่า ‘ท่านอย่าเพิ่งทำการรักษาข้างจนกว่าจะรู้ว่าคนยิงเป็นใคร เป็นลูกเต้าเหล่าใคร บ้านอยู่ที่ไหน ผีดำหรือขาว สูงหรือต่ำ ธนูที่เขายิงนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร สายธนูทำด้วยเอ็นหรือเชือกป่าน ลูกศรทำด้วยไม้ชนิดใด หัวลูกศรทำด้วยเหล็ก กระจุก หรืองาแม่’ กว่าบุรุษนั้นจะรู้เรื่องทั้งหมด เขาก็คงตายไปเสียก่อน แม้เมื่อเขาตายไปแล้ว เขาก็ยังไม่รู้เรื่องเหล่านั้นอยู่ดี”

* อ่านว่า จู-ล-มา-ล-ุง-ก-ย-สุ-ต พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาฯ เล่มที่ ๑๓๓ หน้า ๑๓๓๗ ข้อ ๑๒๖๖

พระดำรัสนี้ตรัสตอบแก่พระมาลุงกยบุตร ที่เข้าเฝ้าทูลถาม ปัญหาในเชิงอภิปริชญา แล้วกล่าวกับพระองค์ว่า ถ้าพระองค์ไม่ทรง ตอบ ตนจะเสีจเสีย ผลที่ได้คือ พระองค์ไม่ทรงตอบปัญหาดังกล่าว เพราะ

๑. ปัญหาเหล่านั้นเป็นข้อถกเถียงที่หาข้อสรุปยาก บางครั้ง ถกเถียงกันจนตายไปข้างหนึ่งก็ยังไม่หาข้อสรุปไม่ได้

๒. ปัญหาเหล่านั้นไม่อาจทำให้พ้นทุกข์ได้ ถึงจะรู้ความจริง หรือไม่รู้ ผู้นั้นก็ยังเป็นทุกข์อยู่เช่นเดิม เปรียบเหมือนคนที่ถูกยิงด้วย ลูกศรอาบยาพิษ แทนที่จะทำการรักษาก่อน กลับต้องการรู้ชื่อคนยิง ชนิดของลูกศรที่ยิง ซึ่งไม่ได้ช่วยให้ตนเองรอดพ้นจากความเจ็บปวด ทุกข์ทรมานและความตายได้

เช่นเดียวกับผู้ที่ต้องการพิสูจน์ให้แน่ใจเสียก่อนว่า
นรกมีจริง สวรรค์มีจริง

แล้วจึงค่อยทำความดี หรือเลิกทำชั่ว

ผลสุดท้าย เขาก็จะตายไปเสียก่อนที่จะรู้ความจริง
เมื่อตายไปแล้วโอกาสที่จะทำกรรมดี ละเว้นความชั่ว
ก็หมดไปเช่นกัน

๑๖๖
ฉบับปรับปรุง

ส

หนังสือเล่มนี้ใช้เวลาเรียบเรียงสร้างสรรคอย่างพิถีพิถัน ขอให้ท่านใช้
หนังสือเล่มนี้ให้คุ้มค่าที่สุด เกิดประโยชน์ที่สุด เมื่อท่านไม่ได้อ่านแล้วกรุณาส่งต่อให้ผู้อื่น
เพื่อเป็นการแบ่งปันความรู้สู่ความสุขและเสริมสร้างธรรมทานบารมีแก่ตัวท่าน ขอ
อนุโมทนาสาธุ

เชื่อหรือไม่ ไม่สำคัญ สำคัญที่ต้องให้ได้ประโยชน์

ความเชื่อเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล เราจะบังคับให้คนอื่นเชื่อหรือไม่เชื่ออย่างที่เราคิดนั้นไม่ได้ สิ่งที่เราควรตระหนักก็คือ ความเชื่อ บางครั้งอาจไม่ตรงกับความจริง และความจริงบางอย่างก็มหัศจรรย์เกินกว่าจะเชื่อได้ เรื่องนรกสวรรค์นี้ก็เช่นกัน เราอาจเลือกที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อ หรือเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่งก็ได้ แต่ความเป็นจริงจะเป็นเช่นไรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

เมื่อความจริงไม่อาจพิสูจน์
ให้ปรากฏชัดได้
สิ่งที่ต้องทำก็คือ
ปล่อยวางความคิด
ที่พยายามจะพิสูจน์นั้นเสีย
แล้วหันมามองสิ่งที่เป็นประโยชน์
อันแท้จริงของชีวิต
แล้วพยายามทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุด

เป้าหมายของชีวิตที่คนเราทุกคนต้องการเหมือนกัน คือความสุข ไม่ว่าจะยากดีมีจน สวย หล่อ ชีวีเห่ พิกุลพิการ เชื่อเรื่องนรกสวรรค์หรือไม่เชื่อก็ตาม ทุกคนต่างปรารถนาความสุขกันทั้งนั้น